

Cesta

12
2013

KŘEŠŤANSKÝ ČASOPIS PRO DĚTI

cena 12 Kč

Modlitba	3
Proč se říká, že... ..	4
Kdo je kdo?	5
Jak svatý Mikuláš vynalezl mitru	6
Pastýřská píseň	7
Medvědovy první Vánoce	8
Vánoční ohňostroj	10
Víte to?	11
Bohatá čeština	12
Soutěž o tři knihy	13
Písnička - Hvězdičko sviť	14
Hledejte rozdíly	15
Vaše obrázky	16

Vydavatel: Ústřední rada Církve československé husitské
 Adresa redakce: Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6, tel.: 220 398 102
 Šéfredaktorka: Mgr. Jana Krajčířiková, e-mail: jana.krajcirikova@ccsh.cz
 Tisk: Úřad Ústřední rady CČSH, Praha.
 Distribuce: A.L.L. production s. r. o., Ve Žlábku 1800/77 - Hala A7
 Praha 9 - Horní Počernice, tel.: 234 092 811
 Objednávky a reklamace vyřizujte, prosím, prostřednictvím redakce.
 Ilustrace: archiv časopisu Cesta
 Registrováno pod číslem MK ČR E 8426 dne 2. 2. 2000

*Dobrý Bože,
víš, jak moc mám ráda zimu a Vánoce.
Letos bych si však ze všeho nejvíc přála jedinou věc.
Prosím tě, ať mě přestane bolet koleno!
Už tři týdny nemohu pořádně chodit
a moc ráda bych jela na hory lyžovat.
Děkuji ti!
A taky ti děkuji za bráchu.
Někdy je sice otravný,
ale když jsem pár dní bez něj,
dojde mi, jak jsem ráda, že ho mám.
Amen.*

20. Je nemocný jako Lazar

S tím jste se už určitě, děti, mnohokrát setkaly, že se nemocný člověk označuje slovem lazare. Dříve se také nemocnicím říkalo lazaret. Někdy můžeme slyšet i výzvu: „Vstávej, ty lazare!“ A nemusí jít nutně o člověka vážně nemocného, jen se mu třeba prostě nechce z postele.

Všechna tato přirovnání se odvíjejí od biblické postavy muže Lazara, Ježíšova přítele. Se svými sestrami Marií a Martou žil v Betanii, kde je Ježíš často navštěvoval. Vyprávění o nich nalezneme v Bibli na několika místech – známý je popis situace, kdy Marta měla plné ruce práce, aby vzácného hosta co nejlépe uctila, zatímco Marie, místo aby jí pomohla, si sedla k jeho nohám a naslouchala mu. Jindy zase Marie prokázala svou úctu k Ježíši tím, že mu omyla nohy vzácným olejem a otřela je svými vlasy.

Jednoho dne jejich bratr Lazar onemocněl (tento příběh najdeme u Jana v 11. kapitole). Sestry ihned vzkázaly pro Ježíše, protože věděly, že dokáže uzdravovat nemocné. Ježíš však přišel až po několika dnech, kdy Lazar již čtyři dny ležel v hrobě. Nebylo to proto, že by mu na příteli nezáleželo. Chtěl, aby lidé na základě toho, co učiní, uvěřili ve vzkříšení. A skutečně – když přišel k hrobu, nechal jej otevřít a zavolal: „Lazare, pojď ven!“ Což se také stalo. Po této události mnozí v Ježíše uvěřili, farizeové se jej však o to víc chtěli zbavit. Naštěstí Boží plán byl jiný. Tím, že byl o několik dní později vzkříšen samotný ukřižovaný Pán Ježíš, byla definitivně poražena smrt, což je veliká naděje pro nás všechny.

Tak se z toho radujme a nebuďme žádní lazaři!

Jana Krajčířiková

A máme tu písmenko E. Od této samohlásky začíná jméno mnoha postav Bible, některé jsou tak významné, že se jim věnuje celá biblická kniha, po některých jsou dokonce i pojmenované. Většinu jmen v našem stručném přehledu najdete ve Starém zákoně. Svě odpovědi si můžete zkontrolovat na str. 12.

1. Kněz, který vychoval proroka Samuela. (1 S 1.-4. kapitola)
2. Také jméno Samuelova otce začíná na E. (1 S 1. kapitola)
3. Statečná královna, která zachránila svůj lid před vyhubením. (je po ní pojmenována celá biblická kniha)
4. Chromý muž z Lyddy, kterého uzdravil apoštol Pavel. (Sk 9,32-35)
5. První žena. (Gn 3,20)
6. Kněz, odvedený do babylonského zajetí. (biblická kniha nese jeho jméno)

7. Prvorozený syn Izáka a Rebeky. (Gn 25,25)
8. Prorok, kterého nesnášela zlá královna Jezábel. (1 Kr od 17. kapitoly)
9. Jméno jeho žáka a nástupce také začíná na E. (1 Kr od 19. kapitoly)
10. Kněz, pod jehož vedením se vrátila část Izraelců z babylonského zajetí do Jeruzaléma. (také jeho jméno označuje biblickou knihu)
11. Soudce, jenž vysvobodil Izraelce z moci moábského krále, jehož jméno také začíná na E. (Sd 3,12-30)

Stalo se to v dávných časech, ve 4. století, když v maloasijském městě Myra žil biskup Mikuláš. Ten rok bylo sucho, a proto se neurodilo mnoho obilí a lidem hrozil hlad. Mikuláš se o svěřené lidi dobře staral, nechal z dalekého širokého okolí dopravit obilí, ale nestačilo to.

Jednoho dne přišla silná bouře a konečně zapršelo. Neobvyklé bylo, že se do přístavu blížila velká loď, jaké jindy v Myře nekotvily. Kapitán totiž nechtěl při bouři riskovat bezpečnost lodi, která byla naložena až po okraj obilím. Mikuláš poprosil bohatého obchodníka, jemuž obilí patřilo, aby je prodal jemu. Neměl už ale mnoho zlata, za které by obilí nakoupil. Stačilo to nanejvýš na tři pytle. Obchodník mu nakonec dovolil, aby si za nabízené zlato nabral do loďky tolik obilí, kolik sám od rána do večera bez použití lopaty nebo vědra dokáže nabrat. Mikuláš se ještě dohodl, že bude pracovat ve svém biskupském oděvu. Hned zašel za kovářem a poprosil ho, aby mu z bronzového zrcadla tence vykoval

špičatý klobouk. Kovářova žena obšila klobouk látkou a ozdobila křížem. Mikuláš použil druhý den klobouk (mitru) na nabírání obilí a za celý den se mu podařilo skoro celou loď vyprázdnit.

Obchodník byl nejdřív naštvaný, ale s Mikulášem se později spřátelil a sám se stal křesťanem. Lidé v Myře byli zachráněni od hladu a ten večer se všemi uličkami táhla vůně čerstvě upečeného chleba.

**Volně podle
Andrease Knappa**

Byl jeden pastýř, který rád pozoroval hvězdnou oblohu a připomínal si verše proroků o budoucím příchodu Spasitele. Stále tvrdil, že Spasitel už už přijde. Jeho vnouček se ho pořád ptal: „Bude mít zlatou korunu? Bude mít stříbrný meč? Bude mít purpurový plášť?“ Dědeček to všechno odsouhlasil, ale později se zlobil sám na sebe. Co když Bůh pošle Spasitele na svět v jiné podobě? Vnouček si zatím nejraději hrál na toho očekávaného Krále. Dědeček byl stále rozpačitější a smutnější.

A najednou to bylo tady. Nad Betlémem se rozzářila velká hvězda. Andělé zpívali: „Nebojte se, protože se vám narodil Spasitel.“ Vnouček popadl svoji flétničku a všechny na cestě za Spasitelem předběhl. Zastavil se až u jeslí s děťátkem. To snad není možné! Kde je ten Král? Pastýři, kteří zatím došli, padali na kolena a děkovali Bohu. On nemohl. Obrátil se a s očima plnými slz klopytal od jeslí nazpátek.

A pak se to stalo. Děťátko se rozplakalo a nebylo k utišení. Nejdřív si zacpal uši, ale pláč byl pronikavý. Nechtěl ho slyšet, ale nemohl

si pomoci. Nakonec ho pláč přemohl, takže se hoch vrátil zpět k jeslím. Maria, Josef i pastýři se snažili dítě utiшит, ale marně. Chlapec vytáhl z podpaží flétničku a začal hrát... Dítě přestalo plakat a na chlapce se mile usmálo. Pochopil, že tento úsměv má větší cenu nežli všechno zlato světa.

**Volně podle
Maxe Bolligera**

Kmotra liška byla dobrou duší celého lesa. Svou přátelskou srdečností stmelovala společenství všech zvířátek. Jako první věděla, když někdo onemocněl, a zařizovala pro něj pomoc. Nikdy nezapomněla na něčí narozeniny, pro každého měla drobný dárek, pro děti pár pamlsků. Její specialitou však byl Štědrý večer. Na ka-

ždoroční vánoční setkání, která organizovala, se zvířátka těšila celý rok a vyprávěla si o nich až do léta. Také letos v červenci, když se jich pár sešlo na pasece, vzpomínali při sběru borůvek, jak společně za svitu hvězd zpívali koledy a bylo jim spolu dobře. Jen starý huňatý medvěd seděl trochu stranou na pařezu, posmutněle trhal borůvky a do hovoru se nezapojil.

Liška si toho všimla a okamžitě pochopila, v čem je problém. Vždyť ten chudák medvěd celou zimu prospí a nemůže se proto vánočního setkání zúčastnit! S tím musím něco udělat, usmyslela si liška.

A když si liška něco usmyslí, také to provede. Již od léta promýšlela svůj plán. Nikomu nic neprozradila, mělo to být pro všechny překvapení, největší samozřejmě pro samotného medvěda. Jen doufala, že se všechno podaří a medvěd bude mít radost.

Měsíce ubíhaly, začal podzim a i ten se pomalu chystal předat vládu zimě. Medvěd obešel všechny přátele, rozloučil se s nimi a uložil se k zimnímu spánku. Liška jej ještě těsně před usnutím navštívila v jeho doupěti, aby se poptala, zda má na zimu všechno, co potřebuje.

Když se rozloučili, medvěd pečlivě větvemi zatarasil vchod do svého doupěte, aby mu do něj nenasněžilo, a usnul. Za pár dní se začaly snášet k zemi první sněhové vločky a brzy byl celý kraj ukrytý pod tlustou bílou peřinou. Všude ticho, klid a mír, medvědovi se zdál příjemný sen o medu lesních včeliček...

Když tu jej najednou ze spánku vytrhl příšerný zvuk. Těsně za hlavou mu něco drnčelo a ne a ne přestat. Medvěd polekaně vyskočil a celý rozespálý začal hledat příčinu toho vyrušení. Za chvíli našel malý úhledný balíček,

převázaný zelenou mašlí. Ten zvuk vycházel přímo z něj. Medvěd ho rychle rozbalil a uvnitř našel budík a list papíru. Když se mu konečně podařilo budík utišit, rozložil papír a zjistil, že je to dopis od lišky:

Milý strýčku medvěde!

Moc se omlouvám za to nepříjemné probuzení, ale bála jsem se, že nic slabšího by Tě z Tvého tvrdého spánku neprobralo. Všimla jsem si, že je Ti líto, že s námi nemůžeš prožít společné Vánoce, a tak mě napadlo, že by ses k nám třeba rád letos připojil. Pokud vše dopadlo, jak mělo (to víš, já té technice tak moc nerozumím), měli bychom se sejít na pasece právě za hodinu. Budeš srdečně vítán.

Kmotra liška

Jak se medvěd pomalu vzpamatovával z utrpeného šoku, přestával se kašnit a naopak se začal usmívat. Opravdu ho už léta mrzelo, že ještě nezažil ani jedny společné Vánoce s ostatními zvířaty. Liška je moc hodná, že na něj tak myslela. Musela mu sem ten balíček tajně podstrčit ještě dřív, než usnul.

Medvěd si opláchl obličej, trochu si pročísl srst a začal se hrabat ven z nory. Byla to dřina, ale medvěd měl sil ještě dost. Za chvíli byl venku a okouzleně se zahleděl na zimní noční oblohu. Bylo jasno, hvězdy zářily jako drahokamy – přesně jak to ostatní vyprávěli.

Nedočkově se vydal směrem k pasece. A tam už všichni čekali kolem krásné vysoké jedle a s jásotem jej přivítali. Dostal teplý čaj a medové perníčky a pak všichni začali zpívat koledy.

Byly to krásné Vánoce. Medvědo-vy první. Nikdy na ně nezapomene.

Jana Krajčířiková

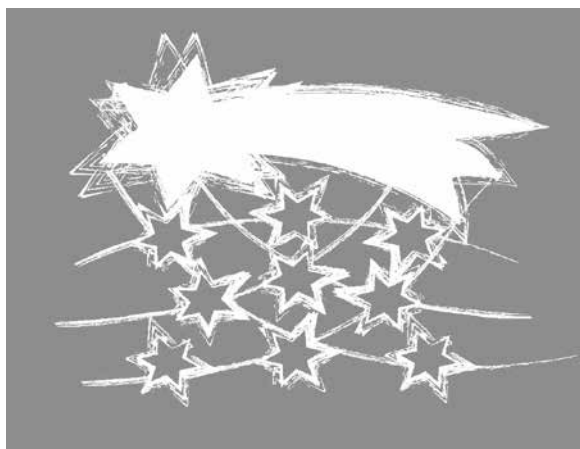

Miliony bludiček
obklopily měsíček.
Víří temnou oblohou,
dostihnout ji nemohou.

Zlatý lustr v oblacích,
perly se k nám obrací,
hvězdné nebe hoří,
do noci se noří.

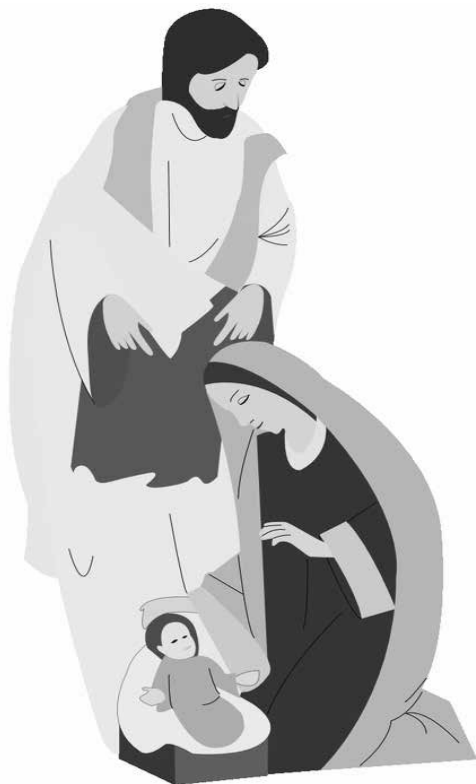
Jiskry v moři tonoucí,
gejzír sklíček lesknoucích,
roztančené sedmikrásky
vítají čas štěstí, lásky.

Jitka Vestfálová (Landová)

Na každou otázku, která se týká Ježíšova narození, je správná jen jedna ze tří odpovědí. Víš, která?

- 1. Kde se Ježíš narodil?**
a) V Palestině ve městě Nazaretě, b) V Palestině ve městě Jeruzalémě, c) V Palestině ve městě Betlémě
- 2. Ve kterém světadíle ležela země, kde se Ježíš narodil?**
a) V Africe, b) V Asii, c) V Evropě
- 3. Který král tehdy vládl v této zemi?**
a) Saul, b) Herodes, c) David
- 4. Kam položila matka Maria své narozené dítě?**
a) Do jeslí ve chlévě, b) Do postýlky u příbuzných, c) Do kolébky v chudobinci

5. Kdo řekl pastýřům ovcí u města o Ježíšově narození?

- a) Majitel ovcí, b) Králův posel, c) Anděl

6. Kdo přišel z východu za narozeným Ježíšem?

- a) Tři děti, b) Tři mudrci, c) Tři pastýři ovcí

7. Co přinesli tři návštěvníci narozenému Ježíšovi?

- a) Zlato, kadidlo a myrhu, b) Banány, pastelky a kytici, c) Prsten, oslíka a podušku

Z.S.

Správné odpovědi si můžete ověřit na str. 12.

Nedávno mi jeden můj dobrý známý říkal, že předponami se v češtině mění základní význam slova, a vyzval mě, abych se tak pokusil najít co nejvíc obměn ke slovu „psát“. Zkusil jsem to a tady je výsledek:

napsat, opsat, dopsat, upsat, sepsat, vypsát, popsát, rozepsat, vypsát, odepsat, nepsat, zapsat, přepsat, předepsat, připsat.

Možná, že objevíte ještě další slova, na která jsem zapomněl. Nakonec otázka: Co myslíte, patří sem také slovo „hopsat“? Odpověď najdete na str. 14.

Z.S.

Správné odpovědi ze str. 5:

1. Élí; 2. Elkána; 3. Ester; 4. Eneáš; 5. Eva; 6. Ezechiel; 7. Ezau; 8. Elijáš; 9. Eliša; 10. Ezdráš; 11. Ehúd (moábský král se jmenoval Eglón).

Správné odpovědi ze str. 11:

1 C, 2 B, 3 B, 4 A, 5 C, 6 B, 7 A

10 rozdílů ze str. 15:

hodiny na věži; komínek navíc; hvězda; ovečka navíc; zdobení na sukni; koruna; vlna na ovečce; písmenko; okénko za andělem; sníh na okně u kostela

Blahopřejeme výhercům z říjnového čísla:

(tajenka: Děkujeme, dobrý Bože, za všechny štědré dary přírody.)

Štěpánka Mühlová z Nové Paky

Terezka Novotná ze Šardic

Sourozenci Kučerovi z Votic

D D⁷ G A

1. Hvě - zdi - čko, sviť, tam na ne - bi se třpyť,

D³ G³ D A⁷ D D⁷

jak jsi tenkrát svi - tí - la, když v Betlémě, tam v tom

G A⁷ D e A D

chu - dém chlé - vě, matka Dí - tě slo - ži - la.

G D G D D⁷

Ref. Sviť nám zas v ten - to čas, dej lidem všem na - dě -

G A D e A D

ji na no - vý den, roz - ve - se - luj ta - ké nás!

2. Hvězdičko, sviť,
tam na nebi se třpyť,
pověz to ve světě všem,
že láska je víc
nežli zlá nenávisť,
to Dítě že zachrání zem.
Ref.

3. Hvězdičko, sviť,
tam na nebi se třpyť,
ať země ví, kde je Král,
ať ze všech cest
můžeme mu dary snést
a pak to světlo nést dál.
Ref.

Odpověď ze str. 12: Slovo „hopsat“ mezi ostatní samozřejmě nepatří – „hop“ je jeho kořen, nejde tedy o předponu a význam slova nesouvisí se psaním.

*Celkem je na obrázcích deset rozdílů.
Správné řešení si můžete ověřit na str. 12.*

Moc děkujeme za krásné podzimní obrázky Tereze Novotné ze Šardic (ježek), Janu Kristovi (holý strom) a Romanu Přikrylovi (jabloň) z Hovorán. Těšíme se na vaši další tvorbu!

